

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/25/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522203095
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3522203095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Zuzany Slušnej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, D., štátna občianka SR, právne zast.: JUDr. Mgr. Andrea Pálová, LL.M., advokátka so sídlom Podzámska 2959/18A, Nitra, IČO: 33 986 665, proti žalovaným: 1/ D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, adresa pre doručovanie: G. XXXX/X, H. D. H. E., štátny občan SR, zast. Mgr. Miroslav Pavlík, advokát, Podjavorinskej 1922/9, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 42 378 311, 2/ I. J., F. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXXX/X, K. - F., štátna občianka SR, právne zast.: KUTAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Štúrova 4, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 861 308, o návrhu žalobkyne na určenie neplatnosti zmluvy, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. NM-8C/23/2022-127 zo dňa 11. októbra 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. potvrdzuje.

Žalobkyňa má proti žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie výrokom I. napadnutého rozsudku určil, že kúpna zmluva uzavretá dňa 17.08.2021 medzi I. J., rodenou J., narodenou XX.XX.XXXX, trvale bytom: D. XXXXX/X, XXX XX K. - D. L. F., štátnou občiankou Slovenskej republiky ako predávajúcou a D. E., narodeným dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX F., štátnym občanom Slovenskej republiky ako kupujúcim, predmetom ktorej bol odplatný prevod vlastníckeho práva k spoluvlastníckym podielom predávajúcej k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v Okrese D., obci A., katastrálnom území A., v súčasnosti zapísaným na nasledovných listoch vlastníctva:

- na liste vlastníctva číslo XXX ako pozemok parc. reg. "C" č. 16387 záhrada o výmere 65 m²;
- na liste vlastníctva číslo XXX ako pozemok parc. reg. "C" č. 16389 záhrada o výmere 503 m²;
- na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemok par. reg. "E" č. 16467 orná pôda o výmere 1255 m², pozemok par. reg. "E" č. 16468 orná pôda o výmere 975 m² a pozemok par. reg. "E" č. 16469 orná pôda o výmere 975 m²;
- na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemok par. reg. "E" č. 16348 trvalý trávny porast o výmere 403 m²;
- na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemok par. reg. "E" č. 16475 trvalý trávny porast o výmere 1104 m²;
- na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemok par. reg. "C" č. 16386/1 ostatná plocha o výmere 32 m² a pozemok par. reg. "C" č. 16386/2 ostatná plocha o výmere 83 m²;
- na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemok par. reg. "E" č. 16473 trvalý trávny porast o výmere 673 m²;
- na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemok par. reg. "E" č. 16470 orná pôda o výmere 975 m² a pozemok par. reg. "E" č. 16471 orná pôda o výmere 870 m²;
- na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemok par. reg. "C" č. 16279 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 127 m² (v čase uzavretia kúpnej zmluvy zapísaný na liste vlastníctva č. XXX pre kat. úz. A.);

- na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemok par. reg. "E" č. 16478 trvalý trávny porast o výmere 241 m² (v čase uzavretia kúpnej zmluvy zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. A.) , z predávajúcej na kupujúceho, je neplatná.

Výrokom II. rozhodol, že žalobkyni sa voči žalovanému 1/ priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %. Výrokom III. rozhodol, že žalobkyni sa voči žalovanej 2/ nepriznáva náhrada trov konania. Vec právne posúdil podľa § 40a, § 140 a § 588 Občianskeho zákonníka a § 34 ods. 1, 2 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov. Vecne argumentoval tým, že v predmetnom spore nebolo sporným, že prevodom spoluvlastníckeho podielu predávajúcej došlo k porušeniu predkupného práva žalobkyne ako podielovej spoluvlastníčky spoločných nehnuteľností. Zo strany žalovanej 2/ nebol pri prevode nehnuteľností kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi žalovanou 2/ ako predávajúcou a žalovaným 1/ ako kupujúcim dňa 13.08.2021 dodržaný postup podľa § 140 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dôsledkom porušenia predkupného práva je relatívna neplatnosť právneho úkonu. Žalobkyňa sa listom zo dňa 27.08.2022 a následne zo dňa 13.09.2022 dovolala relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy u žalovaného 1/ a žalovanej 2/. Ako oprávnený spoluvlastník žalobkyňa využila podaním predmetnej žaloby právo domáhať sa neplatnosti právneho úkonu, ktorým došlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu na tretiu osobu. Pre zápis pôvodných vlastníckych vzťahov v katastri nehnuteľností je potrebné súdne rozhodnutie deklarujúce, že právny úkon, ktorým došlo k prevodu vlastníckeho práva na tretiu osobu, je neplatný, keďže len na základe rozhodnutia súdu môže príslušný orgán, v súčasnosti okresný úrad, vyznačiť v katastri nehnuteľnosti pôvodný vlastnícky vzťah pred týmto právnym úkonom. Žaloba bola podaná podľa § 137 písm. d) CSP. Vo vzťahu k tomuto ustanoveniu je katastrálny zákon tým osobitným predpisom, ktorý pripúšťa možnosť žaloby podielového spoluvlastníka nehnuteľnosti o určenie neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti na tretiu osobu pri nerešpektovaní zákonného predkupného práva. V prípade, že právne účinky dovolania sa relatívne neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu dotknutým spoluvlastníkom zmluvné strany neuznávajú, resp. ak platnosť prevodu pre porušenie predkupného práva je medzi dotknutými subjektmi sporná, v takom prípade rozhodnutie súdu deklarujúce neplatnosť prevodu spoluvlastníckeho podielu, záväzné pre strany sporu a účastníkov zmluvy, je podmienkou pre obnovenie stavu evidovaného v katastri pred napadnutým (neplatným) právnym úkonom a zosúladenie skutočného stavu so stavom právnym evidovaným v katastri nehnuteľností. Žalobkyňa preto nebola povinná tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Predkupné právo žalobkyne bolo porušené len v časti prevodu o nehnuteľností v k. ú. A., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemok par. reg. „E“ č. 16467, orná pôda, o výmere 1255 m², pozemok parc. reg. „E“ č. 16468, orná pôda, o výmere 975 m² a pozemok par. reg. „E“ č. 16469, orná pôda, o výmere 975 m² a nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemok parc. reg. „E“ č. 16470 orná pôda o výmere 975 m² a pozemok par. reg. „E“ č. 16471 orná pôda o výmere 870 m². Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplynulo, že v uzavretej kúpnej zmluve zo dňa 13.08.2021 bola dojednaná kúpna cena pevnou sumou za všetky prevádzané nehnuteľnosti spolu, medzi účastníkmi zmluvy nedošlo k dohode o kúpnej cene za prevod jednotlivých nehnuteľností. Strany sporu si taktiež nedohodli kúpnu cenu za 1 m². Rozhodnutím súdu len o čiastočnej neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy by došlo k situácii, že strany zmluvy by si nemohli vysporiadať svoje vzťahy ohľadne kúpnej ceny, ktorá bola stanovená pevnou sumou, nie je zrejmé, aká časť kúpnej ceny sa vzťahuje na nehnuteľnosti, ohľadne ktorých by bola vylovená čiastočná neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy. Je tak nepochybné, že kúpnu zmluvu v časti, ktorej sa týkalo predkupné právo, nie je možné oddeliť od ostatného obsahu predmetnej kúpnej zmluvy. Neprihliadol na tvrdenie žalovaného, že vysporiadanie si vzájomných nárokov medzi žalovanými je vecou, ktorú si v nadväznosti na rozhodnutie súdu budú musieť účastníci konania doriešiť.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 1/. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobkyne o určenie neplatnosti zmluvy v celom rozsahu zamietne a žalobkyni uloží povinnosť nahradiť žalovanému 1/ náhradu trov konania vo výške 100 %. V podanom odvolaní poukázal na povinnosť žalovanej 2/ ako predávajúcej dodať nehnuteľnosť bez faktických ako aj právnych väd, pričom medzi právnou vadu je možné zaradiť aj porušenie predkupného práva podľa § 140 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na určenie neplatnosti zmluvy ako celku zastával názor, že súd nepostupoval správne, ak určil neplatnosť celej zmluvy. Podľa názoru žalovaného 1/ bolo možné určiť neplatnosť len vo vzťahu k tým nehnuteľnostiam, ktorých spoluvlastníčkou bola žalobkyňa. Uvedené opieral o skutočnosť, že úlohou súdu je riešiť peňažné vyporiadanie žalovaného 1/ a žalovanej 2/ v dôsledku určenia neplatnosti právneho úkonu ako celku, či v dôsledku relatívnej neplatnosti právneho úkonu, výrok rozsudku považoval za nepreskúmateľný, keďže

tento neobsahuje identifikáciu spoluvlastníckych podielov vo vzťahu k jednotlivým nehnuteľnostiam. Nesúhlasil ani s výrokom o náhrade trov konania, ktorým súd na náhradu trov konania voči žalobkyni zaviazal žalovaného 1/ a na náhradu trov konania nezaviazal žalovanú 2/. Uviedol, že práve žalovaná 2/ porušila svoju povinnosť vo vzťahu k ostatným spoluvlastníkom, pričom v dôsledku porušenia tejto povinnosti bola zmluva určená za neplatnú.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne a žalobkyni priznal voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa názoru žalobkyne odvolanie žalovaného 1/ neobsahuje žiadne podstatné tvrdenia, ktoré by boli spôsobilé vyvolať zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Údajné dobromyseľné nadobudnutie vlastníckeho práva k prevezeným nehnuteľnostiam vo vzťahu k žalovanému 1/ sú k inštitútu relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy, resp. vo vzťahu k nárokom podielového spoluvlastníka z porušenia jeho zákonného predkupného práva absolútne právne irelevantné. Žiaden hmotnoprávny predpis totiž dobromyseľnosťou nadobúdateľa spoluvlastníckeho podielu nekonvaliduje relatívnu neplatnosť právneho úkonu. Uviedla, že z dôvodu nešpecifikovanej kúpnej ceny osobitne za každý predmet prevodu, resp. neurčenia konkrétnej kúpnej ceny za 1 m² prevezených pozemkov, súd prvej inštancie nemal inú možnosť, ako určiť neplatným celý právny úkon. Podľa názoru žalobkyne rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku I. dostatočne určitý, nakoľko jednoznačne a dostatočne konkrétne definuje právny úkon, ktorý je ako celok neplatný a nevyvoláva žiadne riziko prípadnej zámieny. V opačnom prípade, podľa názoru žalobkyne, odvolaciemu súdu nič nebráni, aby doplnil špecifikáciu prevezených spoluvlastníckych podielov zo žalovanej 2/ na žalovaného 1/. Textácia výroku rozsudku v rozsahu prípadného doplnenia prevezených spoluvlastníckych podielov nemá žiaden vplyv na hmotnoprávny nárok žalobkyne.

4. Žalovaná 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, nakoľko je v súlade s jej písomným podaním a ústnym prednesom na pojednávaní súdu, ktorým nárok žalobkyne uznala. Uviedla, že v podanom odvolaní absentujú odvolacie dôvody podľa § 365 CSP. Uvedené je okolnosťou, pre ktorú by malo byť odvolanie žalovaného 1/ odmietnuté. Berúc do úvahy skutočnosť, že žalovaná 2/ uznala nárok žalobkyne, je tvrdenie žalovaného 1/ o tom, že žalovaná 2/ nesie v tomto konaní dôkazné bremeno za právne bezpredmetné. Za absurdné považuje tvrdenia žalovaného 1/, že na strane žalovaného 1/ išlo o dobromyseľné nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nakoľko sám žalovaný 1/ vypovedal, že od žalobkyne kúpil parcely v 1/1, žalobkyňa mu povedala, že je tam prístupová cesta, následne zistil, že cesta tam nie je, že musí kúpiť ešte podiely v parcelách, čo jej oznámil. Žalobkyňa mu sľúbila tieto odpredať, avšak zmenila názor. Zostali mu parcely bez prístupovej cesty, ktoré chcel žalobkyni vrátiť, avšak mu povedala, že už nemá peniaze, že s tým nesúhlasí. Je tak zrejmé, že žalovaný 1/ mal vedomosť o tom, že žalobkyňa s predajom sporných spoluvlastníckych podielov nesúhlasí. Poukázala na okolnosti, ktoré objasňovala v rámci svojich predchádzajúcich vyjadrení, že previedla sporné spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach v prospech žalovaného 1/ v nadväznosti na prejav záujmu žalovaného 1/ o predmetné nehnuteľnosti. Pokiaľ žalovaný 1/ uviedol, že úlohou súdu je riešiť peňažné vyporiadanie žalovaného 1/ a žalovanej 2/, túto argumentáciu žalovaná 2/ považuje za nesprávnu, keďže predmet sporu jednoznačne vymedzuje žalobca a súd správne nerozhodoval nad rámec návrhu žalobkyne. K náhrade trov konania uviedla, že žalovaná vyvinula maximálne úsilie za účelom vyriešenia celej záležitosti mimosúdne. Komunikovala vo vzťahu k ostatným stranám sporu, že je ochotná sa dohodnúť na vyznačení právneho stavu k nehnuteľnostiam z predsporného prevodu vlastníckeho práva v prospech žalovaného 1/. Žalovaný 1/ však neprejavil ochotu uzavrieť túto záležitosť mimosúdne a po iniciovaní tohto konania došlo i k vydaniu uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia ako dôsledok zamýšľaného prevodu sporných nehnuteľností žalovaným 1/. Uviedla, že pokiaľ súd nepriznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej 2/, žalovaného 1/ sa tento výrok netýka, takže jeho namietanie považuje žalovaná 2/ za právne bezpredmetné.

5. Žalovaná 2/ k vyjadreniu žalobkyne uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávnia odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výrokoch I. a II. potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Inštitút predkupného práva medzi spoluvlastníkmi je prostriedkom obmedzujúcim právo spoluvlastníka v jeho dispozícii k majetkom – vo voľnej možnosti previesť svoj spoluvlastnícky podiel na tretiu osobu. Predkupné právo medzi podielovými spoluvlastníkmi vyplýva priamo zo zákona a má vecno-právnu povahu. Pôsobí voči každému spoluvlastníkovi veci i jeho právnym nástupcom a pre spoluvlastníka veci zakladá povinnosť, aby v prípade, že chce svoj spoluvlastnícky podiel scudzíť, prednostne ho ponúkol na kúpu ostatným spoluvlastníkom. Ide o právny vzťah, v ktorom právu jednej strany na prednostnú ponuku na kúpu a možnosti jej využitia zodpovedá povinnosť strany druhej. Práva a tomu zodpovedajúce povinnosti, ktoré tvoria obsah tohto právneho vzťahu, sú stanovené priamo zákonom.

8. V danej veci súd prvej inštancie správne vychádzal z názoru, že v prípade porušenia povinnosti zo strany povinného spoluvlastníka má oprávnený spoluvlastník právo a) dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu podľa § 40 Občianskeho zákonníka, b) domáhať sa od nadobúdateľa, aby mu spoluvlastnícky podiel ponúkol na kúpu podľa § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka za rovnakých podmienok, za ktorých kúpil podiel od povinnej osoby, alebo c) si predkupné právo ponechať voči budúcemu nadobúdateľovi podielu.

9. Z dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalovaná 2/ ako predávajúca previedla kúpnu zmluvu zo dňa 17.08.2021 na žalovaného 1/ sporné nehnuteľnosti s tým, že predmetom uvedenej kúpnej zmluvy boli okrem iného aj nehnuteľnosti, ktorých podielovou spoluvlastníčkou bola žalobkyňa, ktorá sa vzhľadom na porušenie jej zákonného predkupného práva dovolala relatívnej neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy u žalovaného 1/ a žalovanej 2/. Určovacou žalobou sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že uzavretá kúpna zmluva zo dňa 17.08.2021 je (ako celok) neplatná; žalobe žalobkyne bolo rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu vyhovené. Na porušenie predkupného práva žalobkyne nemá vplyv argumentácia žalovaného 1/ v podanom odvolaní, že na strane žalovaného 1/ išlo o dobromyseľné nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Ani žalovaným 1/ dobromyseľné nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uvedenou kúpnu zmluvou nemá vplyv na záver, že predkupné právo žalobkyne bolo porušené. Aj keď žalovaný 1/ v podanom odvolaní uvádza, že ust. § 140 Občianskeho zákonníka predpokladá preukázanie povinnosti na strane pôvodného vlastníka, t.j. žalovanej 2/, je uvedené tvrdenie síce správne, avšak vzhľadom na to, že porušenie predkupného práva žalovanou 2/ bolo v konaní preukázané, je argumentácia žalovaného 1/ v podanom odvolaní bez právnej relevancie na dôvodnosť podaného odvolania.

10. Výber právneho prostriedku oprávneného spoluvlastníka smerujúceho k náprave dôsledkov porušenia jeho predkupného práva je plne v jeho autonómii. Pokiaľ ide o žalobu o relatívnu neplatnosť právneho úkonu, v prípade jej úspešnosti sa na tento právny úkon hľadí ako by k nemu nedošlo, t.j. dochádza k navráteniu veci do pôvodného stavu („restitutio in integrum“). Vyslovením relatívnej neplatnosti nastáva stav, ako keby právny úkon nebol urobený. To znamená, že táto možnosť nápravy porušenia predkupného práva spôsobuje navrátenie vlastníckych práv do pôvodného stavu pred uzavretím relatívne neplatnej zmluvy. Viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, napr. sp. zn. 5Cdo/211/2009, 1Cdo/216/2009, 8Cdo/208/2019, uvádzajú, že dovolaním sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu čo aj len jedným z oprávnených spoluvlastníkov, sa tento právny úkon stáva neplatným od začiatku. Nedeliteľnosť relatívnej neplatnosti právneho úkonu (zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu) je potrebné odvodiť od samotného zmyslu a účelu predkupného práva spoluvlastníka a spôsobu jeho realizácie. Kým účinné dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu spôsobuje navrátenie veci do pôvodného stavu, ostatné prostriedky nápravy poskytujú právnu ochranu len tej konkrétnej osobe, ktorá sa jej dovoláva, teda sa nevzťahuje aj na ostatných „nečinných“ oprávnených spoluvlastníkov (rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo/208/2019 z 28.09.2021). Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že dovolanie sa relatívne neplatnosti kúpnej zmluvy žalobkyňou, tak ako tomu bolo v danom prípade, má za následok neplatnosť celej kúpnej zmluvy a nie neplatnosť vo vzťahu k tým nehnuteľnostiam, ktorých podielovou spoluvlastníčkou bola žalobkyňa. Odvolacia námietka spochybňujúca určenie neplatnosti celej zmluvy preto nie je dôvodná. Nakoľko právnym následkom určenia relatívnej neplatnosti právneho úkonu je návrat veci do pôvodného stavu (tak ako bolo vyššie uvedené), je aj s ohľadom na žalobný petit nedôvodné, aby sa súd v tomto konaní zaoberal riešením peňažného vypořádania žalovaného 1/ a žalovanej 2/ v dôsledku určenia neplatnosti právneho úkonu ako celku. Odvolací súd nepovažuje výrok I. napadnutého rozsudku za nevykonateľný vzhľadom na absenciu identifikácie spoluvlastníckych podielov vo vzťahu k jednotlivým nehnuteľnostiam, nakoľko zmyslom určenia relatívnej neplatnosti právneho úkonu v prípade porušenia predkupného práva je

navrátenie do predošlého právneho stavu, t.j. stavu pred prevodom, t.j. vec sa navráti do pôvodného stavu vrátane pôvodného rozsahu spoluvlastníckych podielov k jednotlivým nehnuteľnostiam.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol žalovaný 1/ podaným odvolaním aj vo vzťahu k výroku II., na základe ktorého súd žalobkyni priznal voči žalovanému 1/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa názoru žalovaného 1/ spočíva v tom, že v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka má vlastník, ktorý spoluvlastnícky podiel prevádza, povinnosť splniť si ponukovú povinnosť. S prihliadnutím na výrok I. napadnutého rozsudku tak ide o povinnosť žalovanej 2/ ako predávajúcej a nie žalovaného 1/ ako kupujúceho. Akcentoval, že v dôsledku porušenia povinnosti zo strany žalovanej 2/ bola zmluva určená za neplatnú.

12. S prihliadnutím na výsledok predmetného súdneho sporu je potrebné konštatovať, že procesne úspešnou bola žalobkyňa a procesne neúspešnými boli žalovaný 1/ a žalovaná 2/. Správne je preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II., ktorým súd žalobkyni priznal voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % podľa § 255 ods. 1 CSP, keďže žalobe žalobkyne bolo v celom rozsahu vyhovené. Nakoľko žalobkyňa a žalovaná 2/ odvolanie voči výroku III. nepodali, odvolací súd sa výrokom III., ktorým súd žalobkyni voči žalovanej 2/ nepriznal náhradu trov konania, nezaoberal.

13. Z pohľadu nároku na náhradu trov konania nie je podstatné, či žalovaný 1/ bol ako strana sporu v konaní neúspešný z dôvodu, že ponukovú povinnosť porušila žalovaná 2/, resp. aké okolnosti boli dôvodom, že žalobe žalobkyne bolo vyhovené. Nie je rozhodujúce hmotnoprávne posúdenie uplatneného nároku, ale procesný výsledok.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, priznal proti žalovanému 1/, ktorý v odvolacom konaní úspešný nebol, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

15. Rozhodnutie senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).